

אודה לעט נובע

אתה גדול – עשרים ושנים סנטימטרים,
קורו, נצב באצילות, בחן, בעז.
למען הקצור אוסיף: כל האמת היא,
שהעקר העבי – יש מה לאחז.
לא תאמין, שני אפסוסים כדוריים בגרוש
התגוללו הערב לרגלי, התחננו אלי,
בקשו: אנא, עשי בנו שמוש.
מה לי, מי לי, כל החלולים, הריקנים,
סתומים, מגמגמים, אף פעם לא זורמים,
ואם טובלים הם בחלום רטב, בלי משים,
הם מכתמים את החלצה, את הפיסים.
כלי יקר שלי, נובע וזורם בקצב המחרזת,
מחליק אל הארנק, או לנרתיק, או אל מאחורי האזן.
היש עוד מאשרת שכמוני בעולם עם כלי כמו זה?
אתה מפריח בכתב יד מין הבטחות פאלה...
אתה יקר, תרתי משמע, מכל הנבובים, פי אלה.
אם אחרות פותחות לך דפים, עזב, מה זה חשוב.
בא התנחל אצלי בפיס, בלב וגם במח.
רק אל תאבד לי טוב, אל תעזבני טוב.
לא אחפש אחר. כבר אין לי כסף, אין לי כח.